

ارزیابی عملکرد دانه، اجزاء آن و برخی صفات زراعی ژنوتیپ های گندم بهاره در شرایط کم آبیاری در اهواز

• عبدالمهدی بخشنده، دانشیار دانشگاه شهید چمران اهواز
• سیمین فرد، کارشناس ارشد- وزارت جهاد کشاورزی
• احمد نادری، عضو هیأت علمی سازمان تحقیقات و آموزش وزارت جهاد کشاورزی مرکز صفی آباد دزفول

تاریخ دریافت: آذر ماه ۱۳۸۲ تاریخ پذیرش: اردیبهشت ماه ۱۳۸۳

چکیده

محدودیت منابع آب و گسترش سطح زیر کشت با هدف افزایش تولید محصولات زراعی، اهمیت دستیابی به ژنوتیپهای متحمل به شرایط محیطی دشوار با راندمان مصرف آب بالا را آشکار می سازد. به منظور ارزیابی تغییرات عملکرد دانه و اجزاء آن و همچنین برخی صفات زراعی ژنوتیپهای گندم در شرایط تنش خشکی، سه آزمایش مستقل براساس آبیاری ۱۰۰٪، نیاز آبی گیاه به عنوان شرایط مطلوب، ۷۵٪ نیاز آبی گیاه به عنوان تنش ملایم و ۵۰٪ نیاز آبی گیاه به عنوان تنش سخت با شش ژنوتیپ گندم بهاره شامل ارقام فونگ، چمران، استار، استورک، شوا و گرین تحت شرایط آب و هوایی اهواز در سال زراعی ۷۹-۱۳۷۸ اجرا گردید. هر آزمایش در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار اجرا شد. تجزیه واریانس مرکب داده ها نشان داد که بین ژنوتیپ های مورد مطالعه از نظر تعداد سنبله در واحد سطح، تعداد دانه در سنبله و عملکرد بیولوژیکی در سطح ۵٪ و برای وزن هزار دانه، شاخص برداشت دانه، تعداد سنبله در سنبله و تعداد دانه در مترمربع در سطح ۱٪ تفاوت معنی دار وجود داشت. نتایج همبستگی عملکرد دانه با اجزاء آن نشان داد که عملکرد دانه با عملکرد بیولوژیکی در سطح ۱٪ همبستگی مثبت داشت، در حالی که همبستگی عملکرد دانه با وزن هزار دانه و شاخص برداشت دانه معنی دار نبود. با توجه به نتایج به دست آمده و در یک جمع بندی کلی، ارقام فونگ و چمران در شرایط مطلوب، استورک و چمران در تنش ملایم و استورک و گرین در تنش سخت از عملکرد دانه بالاتری برخوردار بودند.

کلمات کلیدی: تنش خشکی، عملکرد دانه، همبستگی، گندم

Pajouhesh & Sazandegi No:61 pp:57-65

Evaluation of grain and grain yield components and some agronomic traits of spring wheat genotypes under limited irrigation condition in Ahwaz.

By: A. Bakhshandeh, Dept of Plant Production, Ramin Educational and Research School of Agriculture, Shahid Chamran University, Ahwaz, Iran. Fard, S. Division of Wheat Production, Ministry of Jihad-e-Agriculture, Tehran, Iran. Naderi, F. Saftabad Agricultural Research Center, Dezful, Iran.

Limitation of water resources and expansion of harvested area in order to increasing crop production appear the importance of accessing tolerant genotypes to severe conditions with high water use productivity. In order to evaluate grain and grain yield components and some agronomical traits of spring wheat genotypes in drought stress condition, three separate experiments were carried out, based on 100%, 75% and 50% crop water requirement in optimum

condition, moderate and severe stress, respectively on six spring wheat genotypes (including Fung, Chamran, Star, Stork, Showa and Green) in Ahwaz climatic conditions in 1999 – 2000. Randomized Complete Block Designs (RCBD) with three replications were applied for comparing the genotypes. Based on combined analysis of variance, There were significant differences among genotypes in 5% level for a number of spikes / unit, a number of grains / spikelet and biological yield, and in 1% level for thousand grain weight, grain harvest index and a number of spikelets / spike and a number of seed / square meter. There was positive correlation coefficient at 1% level between grain yield and biological yield, while the correlation coefficient between grain yield and thousand grain weight and grain harvest index was non significant. Based on all data Fung and Chamran cultivars produced the higher grain yield under optimum condition, while Stork and Chamran showed higher grain yield under moderate stress condition. Stork and Green cultivar produced high grain yield under severe stress.

Keywords: Drought stress, Grain yield, Coefficient, wheat.

مقدمه

در مناطق خشک و نیمه خشک، آب مهم‌ترین عامل محدود کننده تولید گیاهان زراعی از جمله گندم محسوب می‌شود. برنامه‌های اصلاحی جهت معرفی ژنوتیپ‌های متحمل به خشکی و اعمال مدیریت صحیح زراعی از جمله کارآمدترین راهکارهای مؤثر در جهت مقابله با شرایط کم آبی در مناطق مذکور است (۱۵). شرایط آینده نه چندان دور در کشور ما با توجه به محدودیت منابع آب ایجاب می‌کند که برنامه‌های آبیاری با گسترش روش‌های کم آبیاری یا کشت ژنوتیپ‌هایی با راندمان مصرف آب بالا متحول گردد.

اهدایی و همکاران تنوع ژنتیکی برای مقاومت به خشکی و یا راندمان مصرف آب در ژنوتیپ‌های گندم را گزارش کرده‌اند (۷). برخی خصوصیات مرفولوژیک و فیزیولوژیک مناسب برای به‌گزینی ژنوتیپ‌های متحمل با شرایط کم آبی در گندم معرفی شده‌اند. Entz و همکاران کاهش ظرفیت پنجه زنی (۹) Fischer، نسبت ماده خشک سنبله به کل ماده خشک در مرحله گرده افشانی (۱۳) و Sharma و همکاران شاخص برداشت را به عنوان صفات مناسب برای انتخاب ژنوتیپ‌های گندم برای مناطق نیمه خشک با احتمال بروز شرایط تنش کم آبی معرفی نمودند (۱۸).

winter و همکاران (۲۰) و Clarck و همکاران (۱۴) توانایی ژنوتیپ‌ها در حفظ مقادیر آب را به صورت نسبت تلفات نسبی آب به ازاء ماده خشک تولیدی در شرایط تنش خشکی، به عنوان مهم‌ترین شاخص فیزیولوژیکی برای غربال کردن ژنوتیپ‌های گندم در شرایط مذکور معرفی نموده و اضافه کردند که این شاخص فیزیولوژیکی که تحت کنترل ساختار ژنتیکی گیاه است از طریق خصوصیات مرفولوژیکی نظیر تنظیم شاخص سطح برگ و تعداد پنجه صورت می‌پذیرد (۲۱،۴). در شرایط اقلیمی مناطق خشک و نیمه خشک، دوره پر شدن دانه در گندم عمدتاً با خشکی و گرما مواجه می‌شود. تمرکز تحقیقات در این مناطق براساس به‌گزینی ارقام زودرس با خصوصیات مرفولوژیک و فیزیولوژیک مناسب جهت گریز از شرایط خشکی پایان فصل می‌باشد، اما موفقیت در این زمینه بسیار کم بوده است (۸).

راندمان مصرف آب، مقدار آبی را که برای تولید عملکرد مصرف شده

نشان می‌دهد. بیشتر تحقیقاتی که بر روی راندمان مصرف آب صورت گرفته در جهت بالا نگه داشتن راندمان مصرف آب و ماده خشک تولیدی بوده است. در تحقیقات مقاومت به خشکی غالباً بر بقاء گیاه در دوره‌هایی که نیاز اتمسفری زیاد است تأکید می‌شود (۱۶). در بسیاری از موارد قابلیت تحمل کمبود شدید آب رابطه منفی با عملکرد دارد. بسیار از گونه‌هایی که می‌توانند کمبود شدید آب را تحمل نمایند، زمانی که آب فراهم باشد از آن به‌طور کارآمد استفاده نمی‌نمایند. برخی از گونه‌ها که نسبت به کمبود شدید آب سازگاری پیدا نموده‌اند حتی در زمان بروز تنش، راندمان مصرفشان در حد متوسط می‌باشد (۳). عملکرد گیاهان زراعی در طول چهل سال گذشته به‌طور قابل ملاحظه‌ای افزایش یافته است. این افزایش عملکرد بدون آن که در تبخیر و تعرق فصلی گیاه افزایشی ایجاد نماید، به دست آمده است (۲). به همین دلیل راندمان مصرف آب توأم با افزایش عملکرد بالا رفته است. هر عامل مدیریتی که بدون افزایش تبخیر و تعرق، محدودیت‌های رشد گیاه را کاهش دهد باعث افزایش راندمان مصرف آب خواهد شد. عواملی چون مصرف کود، کنترل علفهای هرز و سایر آفات گیاهی، ذخیره آب، روش‌های تهیه زمین، کاشت به موقع و ارقام برتر، باعث افزایش عملکرد و راندمان مصرف آب توأم می‌شوند (۲). آزمایشات به‌نژادی در زمینه افزایش عملکرد در شرایط آب و هوایی که با محدودیت آب روبرو هستند به‌کندی صورت می‌گیرد و علت آن تغییرات سال به سال میزان بارش و پراکنش فصلی آن در مناطق خشک است. به همین دلیل به نظر می‌رسد مطالعات به‌نژادی بر روی صفات خاص فنولوژیکی، مورفولوژیکی یا بیوشیمیایی که اثر آن در افزایش عملکرد در مناطق کم آب محرز شده صورت گیرد (۵).

در استرالیا از تلاقی ارقامی با میزان تعرق موثر بالا و ارقام بومی جهت معرفی ارقام جدید استفاده شد و نتیجه آن معرفی لاینهایی با ده درصد تولید بالاتر در مناطق کم بازده است (۱۹). یکی از اهداف برنامه‌های به‌نژادی، معرفی یک یا چند ژنوتیپ سازگار برای کشت در یک یا چند منطقه است. در این راستا عکس العمل ژنوتیپ‌ها در محیط‌های متفاوت بررسی می‌شود. پایداری عملکرد یک ژنوتیپ از طریق عدم تغییرات قابل ملاحظه اثر متقابل ژنوتیپ با محیط وقتی که

کیلوگرم در هکتار پتاس بود. ۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن خالص به صورت سرک در مرحله ساقه رفتن مصرف شد. کلیه مراقبتهای زراعی به صورت یکنواخت اعمال گردید. تعداد سنبله در یک متر طول هر کرت شمارش شد. ارتفاع ده ساقه اصلی هر کرت از زمین تا بالاترین سنبله ها و ابتدای ریشکها اندازه گیری شد. برای تعیین تعداد سنبله در سنبله $(SPL/SP)^3$ و تعداد دانه در سنبله $(G/SPL)^3$ پنج سنبله تصادفی از هر کرت تعیین و میانگین تعداد دانه در سنبله و میانگین تعداد سنبله در سنبله محاسبه شد. در زمان رسیدگی کامل، محصول هر کرت آزمایشی با حذف حواشی از دو خط میانی در سطح $1/2$ مترمربع کف بر شده و پس از توزین، خرمن کوبی گردید. وزن هزارانه $(TGW)^4$ بر اساس وزن یک نمونه صد دانه ای برای هر تیمار تعیین گردید. شاخص برداشت دانه $(GHI)^5$ از تقسیم عملکرد دانه $(GY)^6$ بر عملکرد بیولوژیک $(BY)^7$ برای هر کرت محاسبه شد.

تجزیه واریانس صفات هر مقایسه میانگین تعداد سنبله در واحد سطح، تعداد سنبله در سنبله، تعداد دانه در سنبله، عملکرد دانه، عملکرد بیولوژیک، شاخص برداشت دانه و وزن هزار دانه برای هر آزمایش بطور جداگانه انجام گرفت. به منظور بررسی پایداری عملکرد دانه از دو روش Maurer و Fischer (۱۴) و Fernandez (۱۲) استفاده شد. راندمان مصرف آب آبیاری (WP) نیز از تقسیم عملکرد دانه بر میزان آب مصرفی محاسبه گردید. محاسبات آماری با استفاده از نرم افزارهای MSTATC و Mini Tab انجام شد.

نتایج و بحث

نتایج تجزیه مرکب عملکرد دانه و اجزاء آن براساس کلیه داده ها در جدول شماره ۱ نشان داده شده است. اثر محیط به جز برای شاخص برداشت دانه، تعداد سنبله در سنبله و تعداد دانه در سنبله و تعداد دانه در سنبله، برای سایر صفات در سطح ۱٪ معنی دار شد.

اثر متقابل ژنوتیپ در محیط برای عملکرد دانه، عملکرد بیولوژیکی، تعداد سنبله در مترمربع و شاخص برداشت دانه در سطح ۵٪ و برای وزن هزارانه و تعداد دانه در واحد سطح در سطح ۱٪ معنی دار شد. معنی دار نبودن اثر محیط بر شاخص برداشت دانه می تواند به دلیل هم پوشانی عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیکی باشد.

میانگین عملکرد دانه ارقام و صفات وابسته به آن براساس کلیه داده ها در جدول ۳ نشان داده شده است. رقم چمران بیشترین عملکرد بیولوژیکی را داشت، در حالیکه تفاوت معنی داری با ارقام استار و شوا مشاهده نشد. ارقام فونگ، استورک و گرین در یک سطح، کمترین عملکرد بیولوژیکی را داشتند. چمران و استار کمترین و رقم استورک بیشترین شاخص برداشت دانه را داشتند. تفاوت معنی داری بین شاخص برداشت دانه ارقام فونگ، شوا، استار و گرین مشاهده نشد. ارقام شوا و گرین در یک سطح بیشترین وزن هزار دانه را داشتند. در حالی که بین ارقام استورک و فونگ تفاوت معنی داری وجود نداشت. بیشترین تعداد دانه در واحد سطح به رقم چمران تعلق داشت. رقم چمران با بالاترین عملکرد بیولوژیکی و بالاترین تعداد دانه در واحد سطح به بیشترین عملکرد دانه دست یافت. با وجود شاخص برداشت دانه بالا در دو رقم فونگ و گرین، ولی به دلیل کاهش شدید عملکرد بیولوژیکی این ارقام در تنش سخت که باعث کمتر شدن

شرایط محیطی ثابت نباشد ارزیابی می شود (۶، ۹).

شاخص های متفاوتی برای ارزیابی عکس العمل ژنوتیپ ها در شرایط محیطی مختلف و تعیین مقاومت و حساسیت آنها ارائه شده است. با مطالعه هر یک از شاخص های مقاومت به خشکی به نظر می رسد جهت معرفی ارقام پایدار در شرایط سخت محیطی کاربرد یک شاخص به تنهایی منجر به نتایج مطلوب نشود. با ارزیابی یکباره ژنوتیپ ها با شاخص های مختلف، گروه بندی دقیقتر آنها امکان پذیرتر است.

در حال حاضر در مناطقی که گندم به صورت فاریاب کشت می شود آب ممکن است عامل محدود کننده تولید ارزیابی نشود، اما با توجه به پیش بینی برای توزیع منابع آب برای سالهای نه چندان دور، ضرورت بازنگری در آبیاری و به گزینی ژنوتیپ های گندم برای دستیابی به ارقامی که دارای خصوصیات فیزیولوژیک و مورفولوژیک مناسب برای کارایی بیشتر مصرف آب همراه با عملکرد بالا باشند اهمیت می یابد. هدف از این تحقیق ارزیابی عملکرد دانه، اجزاء آن و برخی صفات زراعی ژنوتیپ های گندم در شرایط تنش خشکی و بررسی واکنشهای ژنوتیپها برای دستیابی به صفات مناسب در شرایط مذکور و برای توصیه های زراعی در شرایط آب و هوایی اهواز می باشد.

مواد و روشها

اثر سطوح مختلف تنش خشکی بر عملکرد دانه، اجزاء آن و برخی صفات زراعی و ژنوتیپ گندم بهاره شامل فونگ، چمران و استار (ارقام گندم نان) و استورک، شوا و گرین (ارقام گندم دور دوم)، در سه آزمایش جداگانه هر یک در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی در ۳ تکرار در سال زراعی ۷۹-۱۳۷۸ در ایستگاه تحقیقات کشاورزی اهواز مورد بررسی قرار گرفت. در این آزمایش سطوح آبیاری بر مبنای ۵۰، ۷۵ و ۱۰۰ درصد نیاز آبی گیاه اعمال شد. به منظور اعمال تنش و تعیین آب مورد نیاز در سطوح مختلف، میزان تبخیر از تشتک کلاس A تعیین و با اعمال ضریب گیاهی (KC) با توجه به منحنی رشد استاندارد گندم در شرایط آب و هوایی اهواز و ضریب تشتک در آن میزان ۱۰۰ درصد نیاز طبیعی گیاه محاسبه گردید. بر این اساس سطوح ۵۰ و ۷۵ درصد نیز تعیین گردید. برای اندازه گیری مقدار آب مصرفی در هر نوبت آبیاری از پارشال فلوم ۱ تیپ ۳ استفاده شد. به منظور جلوگیری از اثر بارندگی بر دو تیمار ۵۰ و ۷۵ درصد نیاز آبی گیاه، کشتهای آزمایشات مذکور بوسیله حفاظ آلومینیومی با پوششی از پلی اتیلن شفاف پوشش داده شد. در صورت احتمال بارندگی تمام سطح به وسیله پلاستیک پوشانده می شد. جهت جلوگیری از نفوذ آب از بخش ۷۵ درصد به ۵۰ درصد عایقی از جنس پلاستیک به عرض ۱۰ سانتی متر تا عمق ۰/۵ متری خاک قرار داده شد.

هر کرت شامل ۶ ردیف به طول ۳ متر و فاصله بین ردیف ۲۰ سانتی متر بوده تاریخ کاشت ۱۳۷۸/۸/۲۲ و تراکم بذر در واحد سطح برای ژنوتیپ های نان و دور دوم به ترتیب ۴۰۰ و ۵۰۰ بذر در مترمربع در نظر گرفته شد. مصرف کودهای پایه با توجه به نتایج آزمون خاک، براساس ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن خالص و ۹۰ کیلوگرم اکسید فسفر و ۵۰

جدول ۱) نتایج تجزیه واریانس مرکب عملکرد دانه و اجزاء آن در ژنوتیپ‌های گندم مورد مطالعه براساس کلیه داده‌ها

میانگین مربعات صفات									
منابع تغییر	درجه آزادی	GY	BY	GHI	Seed.m ⁻²	SP.m ⁻²	Seed.SP ⁻¹	SPL.SP ⁻¹	TGW
محیط	۲	۱۸۲۵۲۴۶.**	۱۰۲۵۷۷۸۹۶.**	۶/۷ns	۷۱۲۷۵۲۴۸.**	۱۷۵۸۴۸*	۰/۰۹ns	۲/۱۶ ns	۹۶/۰۷**
تکرار در محیط	۶	۸۷۵۰۶ns	۳۰۳۰۶۴۴۹**	۹/۹ns	۱۳۱۵۹۵۵.**	۱۳۱۱۱ns	۰/۰۴ns	۸/۸**	۵/۸ns
ژنوتیپ	۵	۸۶۲۳۲ns	۳۸۰۲۶۲۴*	۳۳/۲**	۱۳۱۵۹۵۵.**	۲۳۰۰۷*	۰/۰۲۸ns	۱۳/۷**	۳۰/۵**
ژنوتیپ در محیط	۱۰	۱۸۱۳۳۵*	۳۴۱۱۶۷*	۵/۸*	۳۰۵۳۳۲۴**	۷۵۴۴*	۰/۰۶۵ ns	۰/۸۳ ns	۱۴/۷۲**
خط	۳۰	۱۰۷۸۵۹	۱۲۶۶۰۱۸	۸/۲	۱۰۶۵۳۹	۶۹۰۵	۲۶/۵	۱/۹۱	۳/۸۳
ضریب تغییرات(%)	۷	۹	۷	۹	۱۶	۲۲	۸	۲۳	۴/۵

ns معنی دار نیست.

* و ** به ترتیب معنی دار در سطح ۵٪ و ۱٪

شخص برداشت دانه، تعداد دانه در متر مربع، تعداد سنبله در متر مربع، تعداد دانه در سنبله، تعداد سنبله در سنبله، تعداد دانه در سنبله و وزن هزار دانه هستند.

میانگین کل عملکرد بیولوژیکی گردید، عملکرد دانه این دو رقم، از عملکرد دانه رقم چمران کمتر شد. شاخص برداشت دانه ارقام فونگ و گرین در شرایط مطلوب و تنش ملایم از رقم چمران بالاتر بود. اما عملکرد بیولوژیکی رقم فونگ و گرین در شرایط مطلوب کمتر از رقم چمران بود و در شرایط تنش سخت نیز نسبت به رقم چمران کاهش بیشتری یافت. در نتیجه کاهش شدید عملکرد بیولوژیکی این دو رقم بوسیله بالاتر بودن شاخص برداشت دانه جبران نگردید (جدول ۳).

براساس میانگین کل سه محیط آزمایش رقم چمران از تعداد دانه در واحد سطح بالایی نسبت به سایر ارقام برخوردار شد که البته تغییرات وزن هزار دانه نیز موید این امر است. زیرا با وجود عملکرد دانه بالای این رقم وزن هزار دانه رقم چمران نسبت به سایر ارقام کمتر بود. در واقع منابع تامین کننده مواد برای انباشت در دانه در تعداد بیشتری دانه به عنوان مخزن اصلی توزیع شد. بنابراین کاهش وزن هزاردانه این رقم دور از انتظار نیست. در مقایسه رقم گرین که دارای وزن هزار دانه و شاخص برداشت دانه بالایی بود از تعداد دانه در واحد سطح کمتری برخوردار گردید. با توجه به شیب تغییرات عملکرد دانه ارقام در سه محیط آزمایشی مشخص شد ارقام گندم دوروم از شیب تغییرات کمتری نسبت به ارقام گندم نان برخوردارند و از بین ارقام گندم نان رقم گرین کمترین شیب خط را داشت (جدول ۴).

جهت مطالعه پایداری صفات و ارتباط پایداری این صفات با یکدیگر در ژنوتیپهای گندم بهاره در شرایط تنش خشکی، شاخص حساسیت محیطی^۹ (SSI) براساس مدل پیشنهادی Maurreur و Fischer (۱۴) و شاخص تحمل به تنش^{۱۰} (STI) براساس مدل پیشنهادی Fernandez (۱۲) برای صفات عملکرد دانه و عملکرد

بیولوژیکی محاسبه شد (جدول ۵).

بالاترین میانگین عملکرد بیولوژیکی در تنش ملایم به رقم چمران تعلق داشت. این رقم بیشترین STI را نیز به خود اختصاص داد. علیرغم پتانسیل عملکرد بیولوژیکی بالا، این رقم براساس شاخص حساسیت به تنش، از ارقام حساس محسوب شد. دو رقم استار و شوا دارای شاخص تحمل به تنش یکسانی بودند. با وجود پتانسیل بالاتر رقم استار نسبت به رقم شوا، چون شیب تغییرات عملکرد بیولوژیکی رقم استار نسبت به شوا بیشتر بود، رقم شوا از نظر شاخص حساسیت به تنش برتری داشت. رقم گرین دارای کمترین شاخص حساسیت محیطی شد اما در هر دو شرایط مطلوب و تنش ملایم از عملکرد بیولوژیکی کمی برخوردار بود. در تنش سخت تفاوت معنی داری بین ژنوتیپها از نظر عملکرد بیولوژیکی مشاهده نشد اما رقم چمران از نظر عددی بالاترین عملکرد بیولوژیکی را نشان داد. این رقم بیشترین SSI را نیز به خود اختصاص داد. با وجود پتانسیل عملکرد بیولوژیکی بالا، این رقم براساس شاخص حساسیت به تنش، از ارقام نیمه حساس محسوب شد.

در تنش ملایم تفاوت ارقام از نظر عملکرد دانه معنی دار نشد. اما رقم استورک از بالاترین شاخص تحمل به تنش برخوردار گردید. براساس شاخص حساسیت به تنش این رقم جزء ارقام نیمه حساس محسوب شد. دو رقم فونگ و چمران نیز از شاخص تحمل به تنش بالایی برخوردار بودند و پتانسیل تولید عملکرد دانه بالایی در هر دو شرایط مطلوب و تنش ملایم داشتند. براساس شاخص حساسیت محیطی این دو رقم جزء ارقام نیمه حساس محسوب شدند. در تنش سخت رقم گرین با بالاترین عملکرد دانه از لحاظ عددی از بالاترین شاخص تحمل به تنش نسبت به سایر ارقام را نیز نشان داد ولی براساس شاخص حساسیت محیطی جزء ارقام نیمه حساس محسوب شد. دو رقم استار و استورک دارای شاخص تحمل به تنش یکسانی بودند اما عملکرد دانه رقم استورک در شرایط مطلوب و تنش سخت از رقم استار بیشتر شد. کاهش عملکرد دانه رقم استار به علت مناسب نبودن تاریخ کاشت و برخورد فاز پر شدن دانه با تنش خشکی و دمای بالای آخر فصل بود که منجر به کوتاه شدن این دوره و کاهش عملکرد شد. رقم فونگ از کمترین شاخص حساسیت محیطی نسبت به سایر ارقام برخوردار بود. شیب تغییرات عملکرد دانه این رقم نیز نسبت به سایر ارقام کمتر شد. براین اساس به نظر میرسد این رقم دارای ژنهای تحمل به تنش باشد. کم بودن شاخص تحمل به تنش رقم فونگ بدلیل طول دوره رشد کوتاه این رقم بود که منجر به پتانسیل کم عملکرد دانه آن شد. در صورت تلاقی این رقم با ارقام پر پتانسیل امکان دستیابی به رقمی با پتانسیل عملکرد بالاتر و نسبتاً پایدار به تغییرات محیطی وجود دارد.

نتایج اجمالی بررسی پایداری صفات مورد مطالعه

جدول ۲) میانگین عملکرد دانه و صفات وابسته به آن در ارقام مورد مطالعه بر اساس کلیه داده ها (۵۴=۱۱)

ارقام	عملکرد بیولوژیکی	عملکرد دانه	شاخص برداشت	وزن هزار دانه	تعداد دانه در واحد سطح	تعداد سنبله در واحد سطح	سنبله	تعداد دانه در سنبله	تعداد سنبله	تعداد دانه در سنبله
	$Kg.ha^{-1}$	$Kg.ha^{-1}$	(%)	gr	واحد سطح	واحد سطح	سنبله	تعداد دانه در سنبله	تعداد سنبله	تعداد دانه در سنبله
فرنگ	۱۱۹۸۳B*	۴۶۲۴A	۳۹/۲BC	۴۳AB	۱۰۶۸۸BC	۴۲۵C	۲۵/۰A	۱۹A	۱۹A	۱/۳A
چمران	۱۳۳۲۶A	۴۸۴۱A	۳۶/۲C	۳۷C	۱۳۱۷۸A	۵۴۷AB	۲۴/۵A	۱۷BC	۱۷BC	۱/۵A
استار	۱۲۳۰۹AB	۴۶۲۲A	۳۸BC	۴۰B	۱۱۴۱۸B	۴۵۹BC	۲۷/۰A	۱۸AB	۱۸AB	۱/۶A
استورک	۱۱۳۸۲B	۴۷۹۴A	۴۲/۱A	۴۳AB	۱۱۲۰۲B	۴۸۵ABC	۲۴AB	۱۶BC	۱۶BC	۱/۵A
شوا	۱۲۱۷۴AB	۴۶۸۹A	۳۹/۱BC	۴۷A	۹۹۲۶C	۴۶۴BC	۲۲/۰AB	۱۷BC	۱۷BC	۱/۳A
گرین	۱۱۸۸۲B	۴۶۱۵A	۳۹/۸B	۴۶A	۹۹۴۰C	۵۶۰A	۱۸/۵B	۱۶C	۱۶C	۱/۲A

*در هر ستون بین ارقامی که دارای یک حرف مشترک هستند تفاوت براساس مقایسات چند دامنه ای دانکن در سطح احتمال ۵٪ معنی دار نیست.

نشان داد در برنامه های اصلاحی برای مناطق خشک شبیه خوزستان ، ژنوتیپها باید هم در شرایط تنش که بیانگر شرایط محیطی منطقه است و هم در شرایط مطلوب مورد بررسی قرار گیرند تا بدین ترتیب حساسیت به تنش و قابلیت عملکرد آنها ارزیابی شود . در صورتی که انتخاب به طور مستقیم تحت شرایط نامساعد محیطی صورت گیرد، عملکرد را در شرایط مساعد محیطی کاهش خواهد داد (۲) . در مدل پیشنهادی Fernandez (۱۲) این امکان وجود دارد رقم نسبتاً حساس اما با عملکرد بالا در شرایط مطلوب معرفی شود. در صورتی که در مدل پیشنهادی Fischer و Murreur (۱۴) این امکان وجود دارد رقمی با پتانسیل کم در شرایط مطلوب و تنش صرفاً به دلیل عدم تغییرات زیاد در محیطهای پر تنش بر سایر ژنوتیپها برتری نشان دهد. با ارزیابی یک باره ژنوتیپ ها با شاخصهای مختلف گروه بندی دقیق تر آنها امکان پذیر می گردد . نتایج این تحقیق با یافته های رادمهر و همکاران (۱) که گزارش کردند کاربرد همزمان تجزیه رگرسیون، اثرات متقابل ژنوتیپ در محیط ، شاخص حساسیت به تنش و متوسط عملکرد در محیطهای دشوار، توصیف کاملی از تحمل به تنش ارائه داده و نسبت به کاربرد هر یک از آنها به تنهایی برتری دارد، مطابقت داشت.

در شرایط تنش سخت و شرایط مطلوب به ترتیب بیشترین و کمترین راندمان مصرف آب آبیاری بدست آمد. در تنش سخت ارقام فونگ و گرین به ترتیب کمترین و بیشترین راندمان مصرف آب آبیاری را داشتند. از دیدگاه زراعی رقمی مدنظر است که با کاهش مصرف آب آبیاری ، تغییرات عملکرد دانه آن با شیب کمتری صورت گیرد. ارقام چمران و فونگ در شرایط مطلوب دارای راندمان مصرف آب بالاتری نسبت به سایر ارقام بودند. این ارقام بالاترین عملکرد دانه را نیز نشان دادند.

با افزایش عملکرد دانه میزان تبخیر و تعرق با شدت بیشتری افزایش می یابد، لذا راندمان مصرف آب کم میشود. جدول (۶) نیز کاهش راندمان مصرف آب آبیاری را در آراء افزایش عملکرد دانه نشان می دهد. راندمان مصرف آب آبیاری ارقام گرین ، استورک ، شوا و استار در شرایط مطلوب

جدول (۴) برازش شیب تغییرات عملکرد دانه ارقام در سه محیط آزمایش

Y = a+bx		
رقم	مدل	R _p
فونگ	Y = ۶۸۴۶۶ + ۵۳X	۹۸٪
چمران	Y = ۱۲۲۹ + ۴۸X	۹۹٪
استار	Y = ۱۹۸۲ + ۳۵۲X	۹۹٪
استورک	Y = ۲۱۸۰ + ۳۵X	۹۷٪
شوا	Y = ۱۹۰۹ + ۳۷۱X	۹۹٪
گرین	Y = ۲۱۱۳ + ۳۳۴X	۹۸٪

جدول (۳) میانگین عملکرد دانه ، عملکرد بیولوژیکی و شاخص برداشت دانه ارقام مورد مطالعه در سه محیط آزمایشی مطلوب ، تنش ملایم و تنش سخت

ارقام	شرایط مطلوب		تنش ملایم		تنش سخت	
	عملکرد بیولوژیکی	شاخص برداشت دانه	عملکرد بیولوژیکی	شاخص برداشت دانه	عملکرد بیولوژیکی	شاخص برداشت دانه
فونگ	۱۴۵۷۲ABC	۴۰AB	۱۲۰۸۷B	۴۸۶۵A	۹۲۹۴A	۳۱۷۸B
چمران	۱۵۹۲۰A	۲۸B	۱۳۴۲۴A	۴۸۸۹A	۱۰۶۶۴A	۳۶۱۲AB
استار	۱۴۸۰۵AB	۲۸B	۱۲۲۱۵AB	۴۵۰۰A	۹۹۰۸A	۲۸۰۳AB
استورک	۱۳۱۸۷C	۴۲A	۱۱۸۶۸AB	۴۹۶۵A	۹۰۹۷A	۳۸۳۷A
شوا	۱۴۵۶۶ABC	۳۹AB	۱۲۲۵۷AB	۴۴۶۴A	۹۷۰۰A	۳۷۷۶AB
گرین	۱۴۱۶۳BC	۳۹AB	۱۱۵۷۶AB	۴۴۷۲A	۹۹۱۱A	۳۸۵۲A

در هر ستون بین ارقامی که دارای یک حرف مشترک است تفاوت بر اساس مقایسات چند دامنه ای دانکن در سطح احتمال ۰.۵ معنی دار نیست.

جدول ۵) شاخص حساسیت به تنش (SSI) و شاخص تحمل به تنش (STI) برای عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیکی ژنوتیپهای گندم بهاره مورد مطالعه

ارقام	SSI			STI		
	عملکرد بیولوژیکی	عملکرد دانه	عملکرد بیولوژیکی	عملکرد دانه	عملکرد بیولوژیکی	عملکرد دانه
	$Di = 0/33$	$Di = 0/25$	$Di = 0/16$	$Di = 0/17$	$Di = 0/16$	$Di = 0/17$
فونگ	۰/۹۱	۰/۷۸	۰/۹۳	۱/۰۳	۰/۶۴	۰/۸۳
چمران	۱/۲۲	۰/۹۳	۲/۰۰	۱/۰۵	۰/۷۳	۰/۹۲
استار	۱/۰۳	۱/۰۲	۳/۰۳	۰/۷۴	۰/۶۸	۰/۸۴
استورک	۰/۸۷	۱/۰۴	۰/۸۵	۱/۱۴	۰/۶۳	۰/۸۲
شوا	۰/۹۸	۱/۰۰	۰/۹۹	۰/۸۵	۰/۶۷	۰/۸۴
گرین	۱/۰۳	۱/۰۴	۰/۷۷	۰/۷۳	۰/۶۸	۰/۸۰

از سایر ارقام کمتر بود. با توجه به یکسان بودن مصرف آب این ارقام، علت تفاوت در راندمان ژنوتیپ ها از عملکرد دانه کمتری برخوردار شدند. دو رقم دیررس استار و گرین با تنظیم تاریخ کاشت پتانسیل تولید عملکرد دانه بالا را دارند. کاهش راندمان مصرف آب این دو رقم به علت مناسب نبودن تاریخ کاشت آنها و برخورد فاز پرشدن دانه با تنش خشکی و دمای بالای آخر فصل بود که منجر به کوتاه شدن این دوره و کاهش عملکرد شد.

درصد کاهش عملکرد دانه نسبت به شرایط مطلوب در جدول (۶) نشان داده شده است. عملکرد بهتر ارقام دوروم در تنش سخت نشان داد که این ارقام در مدیریتهای کم آبیاری و همچنین در مناطقی که خطر برخورد با خشکی در طول فصل زراعی وجود دارد، قابل توصیه هستند. این ارقام با حفظ عملکرد بالای خود از راندمان مصرف آب بالایی نیز برخوردار بودند اما در شرایط مطلوب به علت برتری میانگین عملکرد دانه ارقام نان، این ارقام قابل توصیه هستند.

تحت شرایط کم آبیاری گیاه زراعی عمدتاً کم آبی را تحمل می کند و کاهش در عملکرد دانه نشان می دهد. در این رابطه وظیفه زارع مشکل است. او باید تصمیم بگیرد چه سطحی از کم آبیاری را بکار گیرد، چه زمانی نباید کم آبی اعمال کند و چه زمان آبی کمتر از مصرف معمول به کار رود تا به بالاترین راندمان مصرف آب و حداقل هزینه دست یابد (۱۰). در ارزیابی مسائل اقتصادی کم آبیاری حتماً باید به هزینه های متغیر دیگر به جز هزینه آبیاری توجه شود. زیرا این بخش از هزینه ها، اثر اصلی بر هزینه کل دارد (۱۱).

بررسی راندمان مصرف آب ارقام در سطوح ۵۰ و ۷۵٪ آبیاری نشان داد با کاهش مصرف آب کاهش محسوسی در عملکرد دانه ارقام مشاهده شد. بنابراین در شرایط مطلوب و در زمانی که خطر خشکسالی و کم آبی وجود ندارد هیچگونه اعمال کم آبی توصیه نمی شود. اما در سالهای خشک و کم باران و مناطق نیمه خشک خوزستان اعمال کم آبیاری در زراعت گندم می تواند از دو راه سود بیشتری عاید کشاورز نماید. یک روش مصرف آب مازاد در سایر زراعت های همزمان با این محصول و حساس به آب است. در این روش سود حاصل از افزایش عملکرد زراعت دوم بیشتر از زیان مربوط به کاهش محصول گندم است. روش دوم اعمال کم آبیاری و افزایش سطح زیر کشت است. از طریق افزایش سطح زیر کشت، کاهش عملکرد در واحد سطح می تواند جبران شود. نتایج این تحقیق نشان داد در سطح آبیاری ۷۵٪ رقم استورک و در سطح آبیاری ۵۰٪ دو رقم گرین و استورک بهترین راندمان را داشتند.

نتایج تجزیه رگرسیون به روش گام به گام براساس کلیه داده ها به سهم بیشتر عملکرد بیولوژیکی نسبت به شاخص برداشت دانه در عملکرد دانه اشاره داشت (جدول ۸). بسیاری از محققین شاخص برداشت دانه زیاد را از اهداف اصلی به نژاد گران گندم می دانند، اما با توجه به معنی دار نشدن اثر محیط بر شاخص برداشت دانه و عدم تغییرات مشابه آن با تغییر عملکرد

پاورقی‌ها

- 1- Parshal Flume .
- 2- Spikelet per Spike.
- 3- Grain per Spikelet .
- 4- Thousand Grain Weight.
- 5- Grain Harvest Index.
- 6- Grain Yield .
- 7- Biological Yield.
- 8- Water Productivity.
- 9- Stress Suseptibility Index
- 10- Stress Tolerance Index.

منابع مورد استفاده

- ۱- رادمهر، محمد. غلامعلی؛ لطفعلی آئینه، ۱۳۷۹، ارزیابی تحمل به تنش گرما و خشکی و سازگاری در بین ژنوتیپ گندم بهاره، چکیده مقالات ششمین کنگره زراعت و اصلاح نباتات ایران.
- ۲- سرمدنیا، غلامحسین. عوض؛ کوچکی، ۱۳۷۴، فیزیولوژی گیاهان زراعی (ترجمه)، چاپ پنجم، انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد، ۴۶۷ صفحه.
- ۳- کوچکی، عوض. الف. سلطانی، ۱۳۷۷، اصول و عملیات کشاورزی در مناطق خشک (ترجمه)، نشر آموزش کشاورزی.

جدول ۶) مقایسه عملکرد دانه، درصد کاهش عملکرد دانه نسبت به شرایط مطلوب و کیلوگرم دانه تولیدی به ازاء حجم آب مصرفی ژنوتیپهای مورد مطالعه در سه محیط آزمایشی

رقم	تیمار	عملکرد دانه Kg.ha	درصد کاهش نسبت به شرایط مطلوب	کیلو گرم دانه تولیدی به ازاء واحد حجم آب مصرفی
	۵۰	۳۱۷۸	۴۵	۱/۱۲
	۷۵	۴۸۶۵	۱۷	۱/۱۴
	۱۰۰	۵۸۲۸	-	۱/۰۲
	۵۰	۳۶۱۳	۴۰	۱/۲۷
	۷۵	۴۸۸۹	۱۹	۱/۱۴
	۱۰۰	۶۰۲۱	-	۱/۰۶
	۵۰	۳۸۰۳	۳۲	۱/۳۳
	۷۵	۴۵۰۰	۱۹	۱/۰۵
	۱۰۰	۵۵۶۳	-	۰/۹۸
	۵۰	۳۸۳۷	۳۱	۱/۳۵
	۷۵	۴۶۶۳	۱۱	۱/۱۶
	۱۰۰	۵۶۲۹	-	۰/۹۹
	۵۰	۳۷۷۶	۳۳	۱/۳۲
	۷۵	۴۶۶۳	۱۷	۱/۰۹
	۱۰۰	۵۶۲۹	-	۰/۹۹
	۵۰	۳۸۵۳	۳۰	۱/۳۵
	۷۵	۴۴۷۵	۱۹	۱/۰۵
	۱۰۰	۵۵۲۱	-	۰/۹۷

- 4- Clark, J. M., Romagosa, I., and Depauw, R. M., 1991. Screening durum wheat germplasm for dry growing condition: Morphological and physiological criteria crop Sci. 31: 770-775.
- 5- Condom, A. G., Richards, R. A., Rebetzke, G. J., and Faraquhar, G. D., 2002. Improvin in trinsic water-use efficiency and crop

جدول ۷) ماتریس همبستگی عملکرد دانه و اجزاء آن براساس کلیه دادهها

GHI	BY	GY	صفات
		۰/۹۱xx	BY
	۰/۲۱ns	۰/۲۰ns	GHI
۰/۱۹ns	۰/۱۱ns	۰/۱۹ns	TGW

***و** به ترتیب معنی دار در سطح ۵٪ و ۱٪ ns معنی دار نیست.

yield. Crop Sci.(in press).

- 6- Eberhart, S. A., and W. A. Russell. 1966. Stability parameters for comparing varieties. Crop Sci. 6:36-40.
- 7-Ehdaie, B., Hall, A. E., Farquhar, G. D., Ngugen, H. T., and Waines, J. G., 1991. Water use efficiency and carbon isotope

دانه در محیط های مختلف آزمایشی و همچنین معنی دار نشدن همبستگی شاخص برداشت دانه با عملکرد دانه بر اساس کلیه داده ها (جدول ۷) چنین به نظر می رسد صفت عملکرد بیولوژیکی برای انتخاب ژنوتیپ های پرمحصول از ضریب اطمینان بالاتری برخوردار است . نتایج این تحقیق با یافته های McMullan و همکاران که بیان داشتند دامنه تغییرات عملکرد بیولوژیکی که تحت تأثیر شرایط محیطی قرار دارد کمتر است و بنابراین تأثیر شاخص برداشت دانه در عملکرد دانه به سازگاری گیاه به شرایط محیطی و حفظ متابولیسم آن بستگی دارد مطابقت داشت (۱۷). محدودیت منابع آب و رقابت سایر بخشهای اقتصادی، ضرورت بازنگری در برنامه های آبیاری و توسعه کشت ارقام متحمل به شرایط کم آبی را نمایان می سازد. ارزیابی برای دستیابی به صفت یا صفاتی که در شرایط تنش از تغییرات کمتری برخوردار بوده و باعث پایداری عملکرد دانه می شوند به تحقیقات بیشتر نیاز دارد اما با توجه به نتایج این تحقیق و همبستگی مثبت و معنی دار عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیکی به نظر می رسد همچنان که McMullan و همکاران (۱۷) بیان داشتند، استفاده از عملکرد بیولوژیکی به عنوان یک صفت مؤثر پایداری عملکرد برای غربال کردن ژنوتیپ های گندم از ضریب اطمینان بالایی برخوردار است. با توجه به نتایج این تحقیق و بر اساس میانگین عملکرد دانه و راندمان مصرف آب آبیاری، ارقام چمران و فونگ در شرایط مطلوب، استورک و چمران در تنش ملایم و استورک و گرین در تنش سخت در منطقه اهواز قابل توصیه هستند.

discrimination in wheat. *Crop Sci.* 31:1282-1288.

8- Ehdai, B., Waines, J. G., and Hall, A. E., 1988. Differential responses of landrace and improved spring wheat genotypes to stress environment. *Crop Sci.* 28: 838-848.

9- Entz, M. H., and Flower, O. B., 1991. Differential agronomic responses of winter wheat cultivars to preanthesis environmental stress. *Crop Sci.* 30:1119-1123.

10- English, M., James, L., Members, ASCE, and Clen, 1990. Deficit Irrigation . II: Observation in Columbia basin. *Journal of Irrigation and Drainage Engineering*, Vol. 116, No.3.

11- English, M. J., and Nuss, G. S., 1982. Designing for deficit irrigation. *J. Irrig. And Drain. Engrg.*, ASCE, 108(2), 91-106.

12- Fernandez, G. C. J., 1992. Effective selection criteria for assessing plant stress tolerance. P: 257-270. In: Proceeding of the international symposium on adaptation of vegetables and other crops in temperature and water stress. Taiwan. August.13-18.

13-Fischer, R. A., 1979. Growth and water limitation to dry land wheat yield in Australia :A physiological homework. *J. Asut. Ins. Agr. Sci.*45: 83-95.

14- Fischer, R. A., and Maurer, R., 1978. Drought resistance in spring wheat cultivars. I: Grain yield responses. *Aust. J. Agric. Res.* 29 :879-912.

15- Frank, A. B., and Blauer, A., 1996. Temperature, nitrogen and carbon dioxide effects on spring wheat development and spikelets number. *Crop Sci.* 36:659-665.

16-Hamblin, A., O. Ennantand, and Perry, M. W., 1990. The cost

جدول ۸) تجزیه رگرسیون گام به گام عملکرد دانه اجزاء آن براساس کلیه داده

Model R ²	Partial R ²	مدل
۰/۸۳	۰/۸۳	$GY = 345 + 0.36BY$
۰/۹۹	۰/۸۳+۰/۱۶	$GY = -4788 + 0.39BY + 122GHI$
۰/۷۲	۰/۷۲	$GY = 979 + 0.34 Seed.m^{-2}$
۰/۹۹	۰/۷۲+۰/۲۷	$GY = -4560 + 0.41 Seed.m^{-2} + TGW$

of dry matter partitioning changes with seasonal supply of water and nitrogen to dry land wheat. *Plant and Soil*, 122:47-58.

17-Mc Mullun, P. M., Vetty, P. B. E., and Urquhar A. A., 1988. Dry matter and nitrogen accumulation and redistribution and their relationship grain yield and grain protein in wheat. *Can. J. Plant. Sci.* 63:311-322.

18- Sharma, R. C., Smith, E. L., and Mc New, R. W., 1987. Stability of harvest index and grain yield in winter wheat. *Crop Sci.* 27:104-108.

19- Turner, N. C., Wright, G. C., and Siddique, K. H. M. 2001. Adaptation of grain legumes (pulses) to water- limited environments. *Advances in Agronomy* 71. 193 -231.

20- Winter, S. R., Musick, J. T., and Proter, K. B., 1988. Evaluation of screening techniques for breeding drought resistant winter wheat. *Crop Sci.* 28 :512-516.

21- Yau, S. K., Ferrara, G. O., and Stivastava, P., 1991, Classification of diverse bread wheat growing environments based on differential yield responses. *Crop Sci.* 31:571-575.

